

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3S/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214204706
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214204706.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v právnej veci navrhovateľa V. V. B., N. XX. XX. XXXX, A. M. K., V. T. Š. XXX/X, D. B. D. Q. R. A., A. M. K., A. N. XX, proti odporcovi Odborový zväz polície v Slovenskej republike, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, IČO 17318319, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kadnárová 83, IČO: 47232765, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, takto

rozhodol:

Podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ O. s. p. sa rozhodnutie Predsedníctva Odborového zväzu polície v Slovenskej republike, so sídlom Bratislava, Pribinova 2 zo dňa 31. januára 2014 z r u š u j e a vec sa vracia odporcovi na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou sa navrhovateľ domáhal, aby súd zrušil rozhodnutie predsedníctva odporcu, číslo neuvedené, zo dňa 31. 01. 2014 ako nezákonné a odporujúce štatútu právnej ochrany a priznal mu náhradu trov konania. V návrhu navrhovateľ uviedol, že na základe jeho písomnej žiadosti z 02. 10. 2012 mu základná organizácia odporcu rozhodnutím z 04. 10. 2012 č. p. OZ-71/BB-4-2012 priznala právnu ochranu v súvislosti so vznesením obvinenia z 25. 09. 2012 za pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 239 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a pokračujúci prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. V zmysle § 12 ods. 2 Štatútu právnej ochrany, požiadal o preplatenie dvoch faktúr advokátov v rámci právnej ochrany. Bol mu doručený prípis predsedníctva odporcu z 11. 06. 2014 sp. zn. OZ-4/2014 o tom, že mu na svojom zasadnutí dňa 31. 01. 2014 odňalo právnu ochranu v zmysle § 13 ods. 1 písm. d/, g/ Štatútu právnej ochrany, lebo vyšlo najavo, že nemá nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že mu bol priznaný nárok na základe nepravdivých alebo neúplných údajov a zistilo sa, že finančné prostriedky sú vynakladané zjavne nehospodárne. S rozhodnutím predsedníctva odporcu nesúhlasí, pretože nebol žiadny dôvod na odňatie právnej ochrany. Okrem toho odporca nevydal riadne rozhodnutie, s uvedením výroku, odôvodnenia a poučenia o opravnom prostriedku a neuviedol právny dôvod odňatia právnej ochrany v zmysle štatútu. Na pojednávaní sa navrhovateľ pridrižoval podanej písomnej žaloby a ďalej uviedol, že rozhodnutie odporcu je nezákonné, pretože jednak neboli pri jeho vydaní dodržané formálne náležitosti, a ani dôvody podľa § 13 ods. 1 písm. d/, g/ štatútu neboli preukázané žiadnymi dôkazmi. Hoci odporca uviedol, že vyšlo najavo, že mu nárok na poskytnutie právnej pomoci priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov, avšak ničím nekonkretizoval aké údaje boli neúplné alebo nepravdivé. Okrem toho tvrdil, že odňať právnu ochranu možno len rozhodnutím, ktoré musí byť v písomnej forme a musí byť zaslané do 7 dní a z § 13 ods. 4 štatútu vyplýva, že proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok. Tieto formálne náležitosti odporca nedodržal. Má za to, že zo strany predsedníctva odporcu mu nemal byť doručený prípis o odňatí právnej ochrany, ale malo mu byť doručené rozhodnutie s tým, že nie je proti nemu

prípustný opravný prostriedok a zároveň malo obsahovať poučenie, že je prípustné podanie na súd. Preto tvrdí, že postup odporcu bol nezákonný, nebol podľa štatútu ani v predpísanej forme. Ďalej uviedol, že v prípade úspechu si náhradu trov konania neuplatňuje, tejto sa výslovne vzdáva.

Oporca na pojednávaní uviedol, že navrhuje žalobu navrhovateľa ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Poukázal na to, že zmyslom inštitútu právnej ochrany je slúžiť príslušníkom polície, ktorí sú odborovo organizovaní, kde z ich príjmu sa odvádza časť mzdy odborom, z čoho sa financuje právna ochrana. Je to určitý prejav solidarity policajtov s tými, ktorí sa dostanú do problémov, vedie sa voči nim trestné stíhanie a vďaka kvalitnej pomoci advokáta, sa môžu brániť a preukázať v trestnom konaní svoju nevinu. Dňa 31. 01. 2014 sa konalo zasadnutie predsedníctva, na ktorom bolo rozhodnuté o tom, že sa navrhovateľovi odníma právna ochrana. Súčasťou spisu, ktorý predložil súdu, je aj uznesenie predsedníctva z 31. 01. 2014, kde pod bodom 3. bolo rozhodnuté, že sa neschvaľujú finančné náklady spojené s poskytovaním právnej ochrany pre navrhovateľa. Ako dôvod bol uvedený § 12 ods. 1 štatútu právnej ochrany. Samostatné rozhodnutie o tom, že sa navrhovateľovi odníma právna ochrana nebolo vydané, avšak pri neschválení finančných nákladov navrhovateľovi pod bodom 3. uznesenia predsedníctva z 31. 01. 2014, bolo rozhodnuté aj o tom, že sa navrhovateľovi odníma právna ochrana. Písomne bolo vyhotovené rozhodnutie, ktoré nebolo zaslané navrhovateľovi do 7 dní v zmysle štatútu, bolo navrhovateľovi zaslané jeho podanie z 11. 06. 2014, ktoré doručil navrhovateľovi prostredníctvom Základnej odborovej organizácie vo Veľkom Krtíši. Na zasadnutí predsedníctva boli presne uvedené dôvody, pre ktoré sa navrhovateľovi odníma právna ochrana podľa § 13 ods. 1 písm. d/ a g/ štatútu. Ďalej uviedol, že nevie z akého dôvodu tieto nie sú uvedené v uznesení zo zasadnutia predsedníctva, ale z každého zasadnutia predsedníctva sa vyhotovuje zápisnica, z ktorej obsahu jeho rozhodnutie vyplýva. Poukázal na to, že jeho rozhodnutia, ako občianskeho združenia, sa nespravujú správnym poriadkom, ale v zmysle súdnej praxe je nevyhnutné, aby v jeho rozhodnutiach bolo identifikované, komu sú určené, aby bol identifikovaný dôvod vydania a aby bolo doručené, čo v danej veci bolo splnené. Má za to, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu už pri podaní žiadosti o právnu ochranu, keďže sa navrhovateľ domáhal právnej ochrany napriek tomu, že sa dopustil úmyselného trestného činu a musel si toho byť vedomý už pri podávaní žiadosti a uviedol do omylu odborový zväz. Preto navrhovateľ, keďže mal právo na poskytnutie právnej ochrany, mal právo aj na odňatie. Tým sú splnené tak materiálne ako aj formálne znaky napadnutého rozhodnutia.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, štatutárneho zástupcu odporcu, oboznámením sa s žiadosťou o poskytnutie právnej ochrany z 02. 10. 2012, čestným prehlásením navrhovateľa z 02. 10. 2012, uznesením Ministerstva vnútra SR sekcie kontroly a inšpekčnej služby Banská Bystrica z 25. 09. 2012, ČVS: SKIS-133-OISS- V-2012, sťažnosťou navrhovateľa z 27. 09. 2012, rozhodnutím o priznaní právnej ochrany z 04. 10. 2012, Č.p. OZ-71/BB-4-2012, faktúrou za odmeny a výdavky z 08. 01. 2014 (č. I. 12), faktúrou č. 0252013 z 17. 12. 2013, odňatím právnej ochrany - zaslanie z 11. 06. 2014, oznámením odporcu z 16. 06. 2014, vyjadrením odporcu k podanej žalobe z 28. 07. 2014 (č. I. 31 - 33), rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo 17. 12. 2013 sp. zn. BB-4T/58/2013, štatútom právnej ochrany (č. I. 40 - 46), vyjadrením navrhovateľa z 06. 11. 2014, uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6SŽO/241/2009 z 22. 06. 2010, ponúknutím spoločenskej záruky za nápravu člena ZO OZP vo Veľkom Krtíši z 16. 10. 2013, spisom predloženým odporcom dňa 12. 12. 2014 pod z sp. zn. OZ-4-2008/2014, zápisom zo zasadnutia predsedníctva OZP konaného dňa 31. 01. 2014 na KR PZ v Banskej Bystrici - malá zasadačka, ako aj Stanovami odborového zväzu polície v SR - brožúrou, schválenými v Bratislave 09. 10. 2009.

Vykonaným dokazovaním, najmä oboznámením sa s predloženým spisom odporcu, mal súd preukázané, že žiadosťou z 02. 10. 2012 požiadal navrhovateľ ZO odporcu o poskytnutie právnej ochrany. Rozhodnutím Základnej organizácie, Odborového zväzu polície č. 919-1, Veľký Krtíš z 04. októbra 2012 Č. p. OZ-71/BB-4-2012 bola navrhovateľovi priznaná právna ochrana. Toto rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené doporučene dňa 10. 10. 2012. Uznesením Ministerstva vnútra SR sekcie kontroly a inšpekčnej služby Banská Bystrica z 25. 09. 2012, ČVS: SKIS-133-OISS-V-2012 bolo navrhovateľovi vznesené obvinenie za pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Trestného zákona a pokračujúci prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Súčasťou spisu odporcu je aj zápisnica o výsluchu navrhovateľa ako obvineného z 25. 09. 2012, sťažnosť proti citovanému uzneseniu Ministerstva vnútra SR sekcie kontroly a inšpekčnej služby Banská Bystrica z 27. 09. 2012 a obžaloba Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Bratislava z 22. 08. 2013 sp. zn. VII/2 Gv 64/12-24. Faktúrou za odmeny a výdavky za advokátke úkony z 08. 01. 2014 si navrhovateľ uplatnil u odporcu za obhajobu v

trestnej veci z priznanej právnej ochrany sumu 4.178,29 Eur a faktúrou č. 0252013 z 17. 12. 2013 sumu 1.680,- Eur. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok pracovisko Banská Bystrica zo 17. 12. 2013 sp. zn. BB-4T/58/2013 súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a navrhovateľom ako obvineným, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 12. 2013. Odporca uznesením č. P-1/2014 zo zasadnutia Predsedníctva OZP v SR, konaného dňa 31. 01. 2014 rozhodol pod bodom 3. Neschvaľuje - finančné náklady spojené s poskytovaním právnej ochrany pre navrhovateľa - ZO OZP č. 919-1 Veľký Krtíš vo výške 5.8550,25 Eur (dôvod § 12 ods. 1 Štatútu). Listom z 11. 06. 2014, označeným ako Vec: V. V. B., Y. právnej ochrany - zaslanie, odporca oznámil ZO OZP Veľký Krtíš č. 919-1, že odňalo navrhovateľovi právnu ochranu v zmysle štatútu právnej ochrany § 13 ods. 1 písm. d/ a g/. Základná organizácia OZP č. 919-1 Veľký Krtíš oznámením z 16. 06. 2014 oznámilo navrhovateľovi, že mu Predsedníctvo odporcu na svojom zasadnutí dňa 31. 01. 2014 odňalo právnu ochranu v zmysle štatútu právnej ochrany § 13 ods. 1 písm. d/ a g/ lebo vyšlo najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci mu priznal na základe nepravdivých a neúplných údajov a zistilo sa, že finančné prostriedky sú vynakladané zjavne neehospodárne a v prílohe mu zaslalo prípis odporcu z 11. 06. 2014. Z doručky doporučené do vlastných rúk vyplýva, že predmetné oznámenie bolo doručené navrhovateľovi dňa 19. 06. 2014. Zo zápisu zo zasadnutia Predsedníctva OZP v SR konaného dňa 31. 01. 2014 na KR PZ v Banskej Bystrici - malá zasadačka súd zistil, že pod bodom 5. Programu, označenom ako Právna ochrana, bola jednohlasne neschválená žiadosť navrhovateľa o úhradu trov právnej ochrany vo výške 5.850,25 Eur.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zák. č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 Zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správneho poriadku), správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 Zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správneho poriadku), správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1, 2 Zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správneho poriadku), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa ustanovenia § 33 ods. 1, 2 Zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správneho poriadku), účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa ustanovenia § 46 Zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správneho poriadku), rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 1, 4, 5 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správneho poriadku), rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno

preskúmať súdom. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 247 ods. 1, 2, 3 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/, e/ O. s. p., súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Predmetom konania je preskúmania zákonnosti rozhodnutia predsedníctva odporcu, konaného dňa 31. 01. 2014 o odňatí právnej ochrany navrhovateľovi, ktoré odporca oznámil navrhovateľovi svojim oznámením z 11. 06. 2014 a ktoré doručil navrhovateľovi prostredníctvom Základnej organizácie OZP v SR č. 919-1 Veľký Krtíš. Lehota (prekluzívna) na uplatnení nároku na súdny prieskum, podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 83/1990 Zb., začala plynúť nasledujúcim dňom, ako odporca doručil navrhovateľovi rozhodnutie dňa 19. 06. 2014, teda dňom 20. 06. 2014, pričom navrhovateľ podal žalobu na súd dňa 20. 06. 2014, teda v lehote. Súd preto skúmal napadnuté rozhodnutie vrátane konania, ktoré mu predchádzalo. Podľa názoru súdu žalobou napadnuté rozhodnutie je rozhodnutie správne, vydané v správnom konaní, s ohľadom na ust. § 1 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb., pretože správnym orgánom je aj orgán záujmovej samosprávy, ktorým nepochybne odporca je. Preto konanie pred odporcom ako odborovým orgánom je správnym konaním. Predpokladom pre uplatnenie nespochybniteľného práva navrhovateľa ako účastníka správneho konania domáhať sa súdneho prieskumu rozhodnutia správneho orgánu zasahujúceho do jeho práv, je vydanie a doručenie rozhodnutia vyhotoveného a odôvodneného v takom rozsahu a takým spôsobom, aby mohlo byť súdom preskúmateľné. Rozhodnutie správneho orgánu musí jednak vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti tzn. musí mu predchádzať riadne správne konanie v zmysle zásad uvedených v zákone o správnom konaní a musí mať všetky náležitosti správneho rozhodnutia podľa ust. §§ 46, 47 zák. č. 71/1967 Zb. Z citovaných ust. § 32 a 33 zák. č. 71/1967 Zb. vyplýva, že správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci, za tým účelom je povinný si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie a povinnosťou správneho orgánu je získavať podklady pre rozhodnutie v úzkej súčinnosti s účastníkmi správneho konania. Účastníci správneho konania majú oprávnenie, ktoré im vyplýva zo základných pravidiel správneho konania, najmä navrhovať dôkazy a ich prípadné doplnenie, byť prítomní pri vykonávaní dôkazov, klásť otázky svedkom a znalcom, vyjadrovať sa k podkladom rozhodnutia a spôsobu ich zistenia ešte pred vydaním rozhodnutia. Podľa názoru súdu sa odporca zásadami vyplývajúcimi z citovaných ustanovení nespravoval. Navrhovateľ, ako účastník správneho konania mal právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, k spôsobu ich zisťovania, navrhovať dôkazy, prípadne ich doplnenia, byť prítomný pri vykonávaní dôležitých dôkazov, byť prítomný pri jeho prerokovaní, avšak v danej veci sa navrhovateľ nemal možnosť ani k veci vyjadriť. Okrem toho rozhodnutia vydané v správnom konaní musia mať náležitosti správneho rozhodnutia v zmysle ustanovení §§ 46 a 47 zákona o správnom konaní. Z citovaných ustanovení vyplýva, že rozhodnutie musí obsahovať zákonné náležitosti a to výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní ako aj poučenie o tom, či rozhodnutie možno preskúmať súdom. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa musí uviesť okrem iného orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby, musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. V danej veci navrhovateľ nielen, že nemal možnosť sa k veci vyjadriť, ale rozhodnutie odporcu de facto nemá náležitosti riadneho rozhodnutia, pretože neobsahuje výrok, odôvodnenie ani poučenie o opravnom prostriedku. Aj keď lehota a právo na domáhanie sa súdneho prieskumu vyplýva priamo zo zákona č. 83/1990 Zb., bolo

povinnosťou odporcu uviesť v rozhodnutí v poučení, že je možné domáhať sa v stanovenej lehote jeho súdneho prieskumu.

Z ustanovenia § 13 ods. 1 písm. d/ a g/ Štatútu právnej ochrany členov odborového zväzu polície, označeného ako Odňatie poskytovania právnej ochrany vyplýva, že predsedníctvo OZP v SR rozhodne o odňatí právnej ochrany, ak vyjde najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žiadateľovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných dôvodov, alebo ak zistí, že finančné prostriedky sú vynakladané zjavne neekonomicky. Podľa § 13 ods. 3, 4 Štatútu právnej ochrany členov odborového zväzu polície, rozhodnutie o odňatí právnej ochrany musí byť vyhotovené v písomnej forme a oprávnenej osobe zaslané najneskôr do 7 dní. Proti rozhodnutiu o odňatí poskytovania právnej ochrany alebo neschváleniu žiadosti ZO OZP v SR o odňatie právnej ochrany, nie je prípustný opravný prostriedok. Odporca v preskúvanom rozhodnutí neuviedol žiadne dôvody na základe ktorých došlo k odňatiu právnej ochrany navrhovateľovi. Uviedol len zákonné ustanovenie štatútu, na základe ktorého rozhodol. Rozhodnutie odporcu je teda nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Okrem toho mal súd preukázané, že v konaní odporcu okrem formálnej vady (rozhodnutie bez zákonných náležitostí), boli zistené aj vady konania odporcu, ktoré rozhodnutiu predchádzali a na ktoré súd už poukázal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd považoval žalobu za dôvodnú a preto rozhodnutie odporcu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Po vrátení veci bude odporca postupovať v zmysle právneho názoru vysloveného v tomto rozsudku, ktorým je v zmysle ust. § 250j ods. 7 O. s. p. viazaný a vo veci opätovne rozhodne. Rozhodnutie odporcu musí obsahovať predpísané náležitosti stanovené v ust. § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. a musí byť riadne odôvodnené..

O náhrade trov konania účastníkov, súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., na základe zásady úspechu. Navrhovateľ mal vo veci plný úspech, v spojení s konaním si náhradu trov konania neuplatnil, tejto sa výslovne vzdal, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že sa navrhovateľovi náhrada trov konania nepriznáva.